

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ
การลงทะเบียนนุชยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๘๙/๒๕๖๗

เรื่อง สิทธิทางการศึกษาอันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิเด็ก กรณีร้องเรียนว่า โรงเรียนบ้านนุเชะเปลี่ยนอำเภออัมพาง จังหวัดตาก ปฏิเสธรับเด็กที่อยู่ในพื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านนูโพเข้าเรียน

ผู้ร้อง [REDACTED] ผู้อำนวยการโรงพยาบาลอัมพาง จังหวัดตาก

ผู้ถูกร้อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒ (สพป. ตาก เขต ๒) ที่ ๑
โรงเรียนบ้านนุเชะเปลี่ยน ที่ ๒
กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๓

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนทางไปรษณีย์ตามคำร้องที่ ๕๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ ว่า เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องได้ทราบจากผู้อำนวยการของผู้ถูกร้องที่ ๒ ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกประกาศ เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ปฏิเสธรับเด็กที่เกิดในประเทศไทยและอาศัยอยู่พื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านนูโพ ตำบลแม่จัน อำเภออัมพาง ๑๕ คน เข้าเรียนในชั้นอนุบาล ๑ และอนุบาล ๒ ผู้ร้องเห็นว่า ประกาศฉบับดังกล่าวขัดต่อกฎหมายภายในและกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งส่งผลกระทบต่อการเข้าถึงสิทธิทางการศึกษา จึงมีหนังสือหารือไปยังผู้ถูกร้องที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๖ แต่ไม่ได้รับแจ้งการดำเนินการใด ๆ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการลงทะเบียนนุชยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบโดยพิจารณาจากการซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ หนังสือผู้ร้องที่ ตก ๐๐๐๓๓.๓๐๑/๔๙๖๑ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖
ถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๒ บันทึกการให้ข้อมูลเพิ่มเติมทางโทรศัพท์ของผู้ร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ลงวันที่ ๓๑ มิถุนายน ๒๕๖๖

๒.๑.๓ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๔๖/๓๐๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๖
ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๔ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๒ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๔๖.๐๔๑๔/๓๓๘ ลงวันที่ ๒๖
มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๕ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๓ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๑.๖/๑๐๔๔๑ ลงวันที่ ๒๘
มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๖ หนังสือผู้ถูกร้องที่ ๓ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๖/๓๒๐๐ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม
๒๕๖๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง

ผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้

(๑) เด็กกลุ่มที่ผู้ถูกร้องที่ ๒ ปฏิเสธรับเข้าเรียนชั้นอนุบาล ๑ และอนุบาล ๒
เกิดในประเทศไทยห่วงเดือนพฤษภาคมถึงพฤษจิกายน ๒๕๖๐ แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย มีหมายเลขอปตร
ประจำตัวชื่นตันด้วยเลขศูนย์ บิดามารดาเป็นกะเหรี่ยง สัญชาติเมียนมา อาศัยในศูนย์พักพิงชั่วคราว
บ้านโนโภ ซึ่งเป็นพื้นที่ชั้นใน ไม่ใช่บริเวณพรอมแคนในไทย - เมียนมา และมีเสรีภาพในการเดินทาง
ในเขตอำเภออุ้มผา แต่ถ้าจะออกนอกพื้นที่จะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานราชการ

(๒) ที่ผ่านมา กลุ่มเด็กที่เกิดในประเทศไทยและอาศัยที่ศูนย์พักพิงชั่วคราว
บ้านโนโภ จะเข้าเรียนและพักที่ศูนย์เด็กเล็กบ้านโนโภ ซึ่งดำเนินการโดยเทศบาลตำบลแม่จัน จนกระทั่งอายุ
ครบตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ กำหนด ศูนย์เด็กจะส่งรายชื่อไปยังผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเป็นโรงเรียน
ในเขตชุมชน ห่างจากศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านโนโภประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

(๓) มีองค์กรพัฒนาเอกชนเข้าไปจัดการศึกษาให้กับเด็กที่อาศัยในศูนย์พักพิง
ชั่วคราวบ้านโนโภ โดยสอนเป็นภาษาอังกฤษ และบิดามารดาและผู้ปกครองประสงค์ให้บุตรหลานเข้ารับ<sup>การศึกษาในระบบโรงเรียนของรัฐเพื่อให้พูด พัง อ่านและเขียนภาษาไทย และมีเอกสารรับรอง
วุฒิการศึกษา</sup>

/๒.๒.๒ ข้อเท็จจริง...

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ถูกร้อง

๑) ผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาในพื้นที่ชายแดนที่มีบุคคลไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภารหรือไม่มีสัญชาติไทยอาศัยอยู่จำนวนมาก ซึ่งเข้าเมืองทั้งโดยชอบและไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงผู้อพยพที่อาศัยในศูนย์พักพิงชั่วคราว การรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภารหรือไม่มีสัญชาติไทยจึงต้องทำด้วยความรอบคอบ หากรับเด็กซึ่งถือว่าเป็นผู้หนีภัยจากการสู้รบเข้าเรียนในโรงเรียนสังกัดของผู้ถูกร้องที่ ๑ เมื่อเด็กเดินทางไปโรงเรียนจะเป็นผู้ลงทะเบียนเข้าเมืองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๘^๑ โดยฝ่ายปกครองได้ห่วงติงว่าผู้ถูกร้องที่ ๒ อาจเป็นผู้กระทำผิดตามมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง^๒ ผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงออกประกาศ เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภารและไม่มีสัญชาติไทย ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๗^๓ และ กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖^๔ เพื่อบริหารพื้นที่การศึกษาที่รับผิดชอบและป้องกันโรงเรียนในสังกัดมิให้ทำการใด ๆ ที่ขัดต่อพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

/ทั้งนี้...

^๑ มาตรา ๕๘ คนต่างด้าวผู้ได้ไม่มีหลักฐานการเข้ามาในราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามมาตรา ๑๒ (๑) หรือไม่มีใบสำคัญเดินทางตามพระราชบัญญัตินี้ และทั้งไม่มีใบสำคัญประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนคนต่างด้าวให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคนต่างด้าวผู้นั้นเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้

^๒ มาตรา ๖๔ ผู้ใดรู้ว่าคนต่างด้าวคนใดเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ให้เข้าพักอาศัยช่อนเร้น หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวนั้นพ้นจากการจับกุม ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดให้คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้เข้าพักอาศัยให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้นั้นรู้ว่าคนต่างด้าวดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่รู้โดยใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๓๗ ให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อทำหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจคณะกรรมการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น และมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ ข้อ ๖ ในกระบวนการจัดหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการกระทรวงตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ระบุอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตโดยให้สำนักงานเขตมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาและมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

ทั้งนี้ ในเขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ มีเด็กนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนและไม่มีสัญชาติไทย ๑๗,๕๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒ ของนักเรียนทั้งหมด และมีองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตจากการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เข้าไปจัดการเรียน การสอนในศูนย์พัฒนาชั่วคราว ๓ แห่งในเขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้แก่เด็กที่เป็นผู้หนีภัยจากการสู้รบชั่วคราว ๑๑,๕๔๔ คน การเรียนการสอนเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศไทย และสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาของเมียนมา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเตรียมตัวเดินทางกลับไปตั้งถิ่นฐานที่เมียนมาได้

(๒) ผู้ถูกร้องที่ ๒ ชี้แจงว่า ต้องปฏิบัติตามประกาศของผู้ถูกร้องที่ ๑ (ฉบับที่ ๓/๒๕๖๖) เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๖ เนื่องจากเป็นโรงเรียนในสังกัดของผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงปฏิเสธรับเด็ก ๑๕ คน ตามคำร้องนี้ อีกทั้งหากเด็กกลุ่มนี้ดังกล่าวออกนอกศูนย์พัฒนาชั่วคราวบ้านโนโภจะมีสถานะเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และหากผู้ถูกร้องที่ ๒ รับเด็กกลุ่มนี้ดังกล่าวเข้าเรียน จะเป็นผู้กระทำผิดกฎหมาย

(๓) ผู้ถูกร้องที่ ๓ ชี้แจงสอดคล้องกับผู้ร้อง ผู้ถูกร้องที่ ๑ และที่ ๒ และมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า

๓.๑) ผู้ถูกร้องที่ ๓ มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๕^๙ นอกจากนี้ ยังได้รับมอบหมาย

/ให้จัดการ...

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และในเขตพื้นที่การศึกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

๕ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและจัดการศึกษา ๕ อำเภอชายแดนของจังหวัดตาก คือ อำเภอท่าสองยาง อำเภอแม่ร่อง อำเภอแม่สอด อำเภอพophพระ และอำเภออุ่มผาง

๖ จังหวัดตากมีค่ายผู้อพยพ/ศูนย์พัฒนาชั่วคราว ๓ แห่ง ได้แก่ บ้านแม่หลี อำเภอท่าสองยาง บ้านอุ่มเปี้ยม อำเภอพophพระ และบ้านโนโภ อำเภออุ่มผาง

๗ มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐาน และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษา แห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตามตรวจสอบและประเมินผล การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเสนอแนะในการออกแบบ หลักเกณฑ์และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน

นอกจากหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่ให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำ แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือคณะกรรมการรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

ให้จัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับบุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภูมิ หรือไม่มีสัญชาติไทย ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๙ ที่ขยายโอกาสและให้ความคุ้มครองกลุ่มคนที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนให้สามารถอยู่ในประเทศไทยโดยถูกต้องตามกฎหมายและมีสิทธิตามสถานะที่ได้รับ โดยสามารถเข้าเรียนโดยไม่จำกัดระดับ ประเภท หรือพื้นที่ การศึกษา แต่ไม่รวมผู้หนึ่นภัยจากการสูรับ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการอนุญาตให้บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยออกนอกเขตควบคุมเป็นการชั่วคราวเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่อนุญาตและอำนวยความสะดวกให้เด็กสามารถเดินทางไปศึกษาได้เป็นระยะเวลาตามหลักสูตร การศึกษาในแต่ละระดับโดยไม่ต้องขออนุญาตเป็นครั้งคราว

๓.๒) มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยข้างต้นไม่ครอบคลุมการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้แก่กลุ่มคนที่เป็นผู้หนึ่นภัยจากการสูรับ อีกทั้งผู้ถูกร้องที่ ๓ ไม่สามารถอนุญาตเด็กที่อาศัยในศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านนูโโพออกไปเรียน ในสถานศึกษาข้างนอกได้ เนื่องจากสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติกำหนดให้บุคคลที่มีชื่อยุ่นในทะเบียนประวัติของศูนย์พักพิงชั่วคราวทั้ง ๙ แห่ง ใน ๘ อำเภอ ๔ จังหวัด เป็นผู้หนึ่นภัยจากการสูรับจากเมียนมาที่ลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมายตามพระราชบัญญัตินเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยได้รับการผ่อนผันให้พำนักเป็นการชั่วคราวในประเทศไทยรายในพื้นที่ที่จัดสรรให้ ด้วยเหตุผลด้านมนุษยธรรม แต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ออกนอกพื้นที่ และกรรมการปักครอง กระทรวงมหาดไทย จัดทำฐานข้อมูลทะเบียนประชากรรายในศูนย์พักพิงชั่วคราวทั้ง ๙ แห่งเรียบร้อยแล้ว แต่ผู้ถูกร้องที่ ๓ ยังไม่ได้ขออนุญาตกระทรวงมหาดไทยเข้าร่วมจัดการศึกษากับองค์กรพัฒนาเอกชนในศูนย์พักพิงชั่วคราว

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องทั้งสามมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีผู้ถูกร้องที่ ๒ ปฏิเสธรับเด็กอายุระหว่าง ๕ - ๖ ปี จำนวน ๑๕ คน ที่อาศัยอยู่ที่ในศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านนูโโพเข้าเรียนหรือไม่ อย่างไร โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

/๓.๑ รัฐธรรมนูญ ...

ฯลฯ

ให้สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการรับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมีอำนาจหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๑๑ โดยมีเลขานุการคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการที่เป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๕ พื้นที่พักพิงชั่วคราวทั้ง ๙ แห่ง ใน ๘ อำเภอ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๔ แห่ง จังหวัดกาญจนบุรี ๑ แห่ง จังหวัดราชบุรี ๑ แห่ง และจังหวัดตาก ๓ แห่ง (บ้านแม่หละ อำเภอท่าสองยาง บ้านอุ้มเบี้ยม อำเภอพับพระ และบ้านนูโโพ อำเภออุ้มผาง)

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง^๙ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง^{๑๐} กล่าว
ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ข้อ ๓๗^{๑๑} และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง^{๑๒} และข้อ ๒๘ วรรคหนึ่ง ก)^{๑๓} ได้รับรองสิทธิทางการศึกษา โดยกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ใน
การดำเนินการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและไม่มีค่าใช้จ่ายจนจบการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งสิทธิทาง
การศึกษาประกอบด้วย (๑) ปัจจัยความพร้อม (availability) (๒) การเข้าถึง (accessibility) (๓) การยอมรับ
(acceptability) และ (๔) ความยืดหยุ่น (adaptability)^{๑๔} ประกอบกับองค์การสหประชาชาติได้กำหนด
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยเป้าหมายที่ ๔^{๑๕}

/สร้างหลักประกัน...

“มาตรา ๕๔ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบ
การศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

^{๑๖}มาตรา ๑๐ การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภัยในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

ฯลฯ

ฯลฯ

๑๑ ข้อ ๓๗

๑. รัฐภาคีแห่งกติการี้รับรองสิทธิของทุกคนในการศึกษา รัฐภาคีเห็นพ้องกันว่า การศึกษาจะต้อง^{๑๗}
มุ่งให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์และความสำนึกรักด้วยกันอย่างบริบูรณ์ และจะต้องเพิ่มพูนการเคารพ^{๑๘}
ในสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน รัฐภาคีเห็นพ้องกันอีกว่า การศึกษาจะต้องทำให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในสังคมเสรี
อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ความอดกลั้นและมิตรภาพระหว่างชาติ และกลุ่มเชื้อชาติ ชนกลุ่มน้อย หรือ^{๑๙}
กลุ่มศาสนาทั้งปวง และสนับสนุนต่อไปสู่กิจกรรมของสหประชาชาติในการ disarmament วิธีสันติภาพ

๒. รัฐภาคีแห่งกติการี้รับรองว่าเพื่อที่จะทำให้สิทธินี้เป็นจริงโดยสมบูรณ์

(ก) การศึกษาขั้นประถมจะต้องเป็นการศึกษาภาคบังคับและจัดให้ทุกคนแบบให้เปล่า

ฯลฯ

ฯลฯ

๑๒ ข้อ ๓๘

๑. ในการกระทำทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็ก ไม่ว่าจะกระทำโดยสถาบันทางสังคมสงเคราะห์ของรัฐหรือ^{๒๐}
เอกชน ศาลมุติธรรม หน่วยงานฝ่ายบริหาร หรือองค์กรนิติบัญญัติ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก

ฯลฯ

ฯลฯ

๑๓ ข้อ ๒๘

๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการศึกษา และเพื่อที่จะให้สิทธินี้บังเกิดผลตามลำดับ^{๒๑}
และบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน รัฐภาคีจะ

ก) จัดการศึกษาระดับประถมเป็นภาคบังคับที่เด็กทุกคนสามารถเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

^{๑๔} ICESCR General Comment No.13 Paragraph 6 - 7 (UN Doc E/C.12/1999/10)

^{๑๕} เป้าหมายที่ ๔ การสร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้
ตลอดชีวิต ครอบคลุมการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของเด็กชายและเด็กหญิงในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย

สร้างหลักประกันว่า ทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมเท่าเทียมและไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นอันดับแรก

๓.๒ จากการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยืนติดังนี้

๓.๒.๑ เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๖ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ปฏิเสธการรับเด็กนักเรียน ๑๕ คน ซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนประวัติของศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านโนโภ ตำบลแม่จัน อำเภออัมพาง จังหวัดตาก เข้าเรียน เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นโรงเรียนในสังกัดของผู้ถูกร้องที่ ๑

๓.๒.๒ คณะกรรมการรับเด็ก เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เห็นชอบแนวปฏิบัติ การจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภารหรือไม่มีสัญชาติไทย โดยให้กระทรวงมหาดไทยอนุญาตและอำนวยความสะดวกให้แก่เด็กและเยาวชนที่มีข้อกำหนด ระเบียบปฏิบัติ หรือกฎหมายควบคุมเฉพาะให้จำกัดพื้นที่อยู่อาศัยสามารถเดินทางไปศึกษาได้เป็นระยะเวลาตามหลักสูตร การศึกษาระดับนั้นโดยไม่ต้องขออนุญาตเป็นครั้งคราว

นอกจากนี้ คณะกรรมการรับเด็ก เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔ ให้ความคุ้มครอง ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนให้สามารถอยู่ในประเทศไทยได้โดยถูกต้องตามกฎหมายและมีสิทธิต่าง ๆ ตามสถานะที่ได้รับ แต่ไม่รวมถึงผู้หนีภัยจากการสู้รบ

๓.๒.๓ กระทรวงศึกษาธิการได้ออกรับทราบว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียนเข้าเรียน ในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ ภายใต้มาตรฐานต่อไปนี้ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภารหรือไม่มีสัญชาติไทย โดยข้อ ๔ กำหนด นิยาม “บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย” หมายความว่า (๑) นักเรียนที่เป็นชนกลุ่มน้อย ๑๕ กลุ่ม ที่ประสงค์ เข้าเรียนในสถานศึกษา และ (๒) นักเรียนซึ่งไม่มีสถานะทางทะเบียนและได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติ และบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราชภาร ซึ่งทั้งสองกรณีต้องกล่าวว่าไม่รวมถึงผู้หนีภัย จากการสู้รบ

๓.๒.๔ กระทรวงมหาดไทยได้ออกรับทราบว่าด้วยการอนุญาตให้บุคคลซึ่งไม่มี สัญชาติไทยออกนอกรัฐพื้นที่ควบคุมเป็นการชั่วคราวเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ รองรับมติ คณะกรรมการรับเด็ก เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๔ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยอนุญาตให้บุคคล ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่มีข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติหรือมีกฎหมายควบคุมเฉพาะให้จำกัดพื้นที่อยู่อาศัย สามารถเดินทางออกนอกรัฐพื้นที่เขตควบคุมไปศึกษาได้เป็นระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษาระดับนั้น ยกเว้นผู้หนีภัยจากการสู้รบ

๓.๒.๕ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกประกาศเรื่องมาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่ไม่มี หลักฐานทางทะเบียนราชภารหรือไม่มีสัญชาติไทย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตาก เขต ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งข้อ ๔ (๑) กำหนดห้ามโรงเรียนรับผู้ที่หนีภัยจากการสู้รบ

ที่พักอาศัยและมีชื่ออยู่ในศูนย์พักพิงชั่วคราวเข้าเรียน เนื่องจากตามกฎหมายแล้ว บุคคลดังกล่าวจะไม่สามารถออกนักศึกษาพักพิงชั่วคราวหรือค่ายอพยพได้ หากออกนักพืนที่จะถือว่าเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งหากโรงเรียนรับบุคคลดังกล่าวเข้าเรียนอาจมีความผิดตามกฎหมายดังกล่าว

๓.๒.๖ กระทรวงมหาดไทยได้อนุญาตให้องค์กรพัฒนาเอกชนเข้าไปจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียน ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพให้กับเด็กที่อาศัยในศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านโนโภ ซึ่งเป็นการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กผู้หนีภัยจากการสูรบชั่วคราว โดยเป็นไปตามมาตรฐานของไทยและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาของเมียนมา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเตรียมตัวเดินทางกลับไปตั้งถิ่นฐานที่เมียนมาได้

๓.๓ กรณีตามคำร้องมีประเด็นต้องพิจารณาดังนี้

๓.๓.๑ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีออกประกาศ เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียน ราชฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่บุคคลกลุ่มดังกล่าว และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการอนุญาตให้บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยออกนักพืนที่ควบคุม เป็นการชั่วคราวเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ รับรองให้เด็กกลุ่มดังกล่าวสามารถเดินทางออกนอกพื้นที่เขตควบคุมไปศึกษาอย่างสถานศึกษาได้ตามระยะเวลาหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับ โดยไม่ต้องขออนุญาตเป็นครั้งคราว และให้อาชีวอยู่ในประเทศไทยโดยถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อรับรองรับมติคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๙ แต่ต่อมาคณะกรรมการรัฐมนตรีและระเบียบทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้หนีภัยจากการสูรบ

การที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกประกาศ เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยข้อ ๔ (๑) กำหนดห้ามโรงเรียนรับผู้ที่หนีภัยจากการสูรบที่พักอาศัยและมีชื่ออยู่ในศูนย์พักพิงชั่วคราวหรือค่ายอพยพเข้าเป็นนักเรียน ซึ่งเด็ก ๑๕ คน ตามคำร้องนี้ ถือเป็นผู้หนีภัยจากการสูรบ จึงไม่ใช่นักเรียนตามความหมายในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียนเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ และไม่ใช่ผู้ที่อาจได้รับอนุญาตให้ออกนักพืนที่ควบคุมเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการอนุญาตให้บุคคล

ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยออกนักพื้นที่ควบคุมเป็นการชั่วคราวเพื่อเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศฉบับดังกล่าวของผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรีและระเบียบทั้งสองฉบับ

อีกทั้งกระทรวงมหาดไทยโดยความร่วมมือกับองค์กรพัฒนาเอกชนได้จัดให้มีการเรียนการสอนในพื้นที่พักพิงชั่วคราว ตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษาตามมาตรฐานของประเทศไทยและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาของเมียนมาโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เด็กที่อาศัยอยู่ในศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านโนโภจมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมและไม่ถูกเลือกปฏิบัติรวมถึงได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นพลเมืองของโลกที่มีคุณภาพซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อนุสัญญาฯ ว่าด้วยสิทธิเด็ก และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ

ในขั้นนี้ จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า การออกประกาศฉบับดังกล่าวของผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๓.๒ ผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีปฏิเสธการรับเด็ก ๑๕ คน ตามคำร้องนี้เข้าเรียน หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นโรงเรียนในสังกัดของผู้ถูกร้องที่ ๑ จึงปฏิเสธการรับนักเรียนกลุ่มดังกล่าวเข้าเรียน เนื่องจากต้องปฏิบัติตามประกาศของผู้ถูกร้องที่ ๑ เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ แต่เมื่อพิจารณาประกอบกับการที่พื้นที่พักพิงชั่วคราวบ้านโนโภจดให้มีการเรียนการสอนทั้งในระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา โดยกระทรวงมหาดไทยดำเนินการร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชน จึงทำให้เด็กกลุ่มดังกล่าวสามารถเรียนอยู่ในศูนย์พักพิงชั่วคราวได้ ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้เด็กไม่ถูกพำนกไปจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีและคุ้มครองความปลอดภัยรวมทั้งลดความเสี่ยงที่เด็กอาจถูกกระทำรุนแรงหรือถูกล่วงละเมิดจากบุคคลภายนอก เนื่องจากโรงเรียนผู้ถูกร้องที่ ๒ อยู่ห่างจากศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านโนโภประมาณ ๒๐ กิโลเมตร เด็กไม่สามารถเดินทางไป-กลับได้ และต้องพกนอกรอบศูนย์พักพิงชั่วคราว การเข้าถึงการศึกษาในศูนย์พักพิงชั่วคราวจึงสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อนุสัญญาฯ ว่าด้วยสิทธิเด็ก เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และแนวปฏิบัติต้านการเลี้ยงดูทดแทนสำหรับเด็กของสหประชาชาติ^{๑๖} โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก ในขั้นนี้จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเช่นกัน

/๓.๓.๒ ผู้ถูกร้อง...

^{๑๖} สเมชชาในญี่ปุ่นแห่งสหประชาชาติได้รับรองข้อมติที่ ๖๔/๑๔๒ เรื่องแนวปฏิบัติต้านการเลี้ยงดูทดแทนสำหรับเด็กโดยแนวปฏิบัติต้านการเลี้ยงดูทดแทนสำหรับเด็กซึ่งแบบมากับข้อมตินี้ได้กำหนดทิศทางด้านนโยบายและวิธีดำเนินงาน

๓.๓.๓ ผู้ถูกร้องที่ ๓ ได้กระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน
กรณีอกร่างเบียบกระหงค์ศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับ
เด็กทุกคนในประเทศไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และ
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๕ รวมถึงได้รับมอบหมาย
ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ และวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๙ ให้จัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐานให้กับบุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชบุรหรือไม่มีสัญชาติไทย โดยได้อกร่างเบียบ
กระหงค์ศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘
ซึ่งมีเจตนาให้เด็กที่ไม่มีสัญชาติไทยสามารถถอนออกเขตควบคุมเป็นการชั่วคราวเพื่อเดินทางไปศึกษา
ได้เป็นระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษาในแต่ละระดับโดยไม่ต้องขออนุญาตเป็นครั้งคราว
แต่เมตตาคณะรัฐมนตรีทั้งสองฉบับไม่ครอบคลุมกลุ่มคนที่เป็นผู้หนี้ภัยจากการสูรับ จึงทำให้เด็กที่มีสถานะ^๑
เป็นผู้หนี้ภัยจากการสูรับจากเมียนมาที่อาศัยในศูนย์พักพิงชั่วคราวไม่สามารถเข้าเรียนในสถานศึกษา
นอกเขตควบคุมได้ การที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ อกร่างเบียบกระหงค์ศึกษาธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียน
นักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามมติคณะรัฐมนตรีทั้งสองฉบับ ในขั้นนี้ จึงยังไม่อาจ
รับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องที่ ๓ มีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓.๔ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า

๓.๔.๑ ในภาพรวมเชิงระบบ นโยบายการจัดการศึกษาของประเทศไทยยังไม่สอดคล้อง
กับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เนื่องจากการตั้งข้อสงวนเพื่อยกเว้นอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อ ๒๒๗
/ซึ่งขณะนี้...

เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการคุ้มครอง และเสริมสร้างความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับเด็ก ๆ ที่ไม่ได้รับหรือเสี่ยงต่อการไม่ได้รับการเลี้ยงดูโดยพ่อแม่
อันเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานภายใต้อনุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในกติการะหว่างประเทศฉบับอื่น ๆ

๑๗ ข้อ ๒๒

๑. รัฐภาคีจะดำเนินการมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า เด็กที่ร้องขอสถานะเป็นผู้ลี้ภัย หรือได้รับ
การพิจารณาเป็นผู้ลี้ภัยตามกฎหมายหรือกระบวนการภายในหรือระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ไม่ว่าบิดามารดาของเด็กหรือบุคคลอื่น
ติดตามมาด้วยหรือไม่ก็ตาม จะได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมที่เหมาะสมในการรับสิทธิที่มีอยู่ตามที่ระบุ
ในอนุสัญญานี้ และในตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือมนุษยธรรม ซึ่งรัฐดังกล่าวเป็นภาคี

๒. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐภาคีจะให้ความร่วมมือตามที่พิจารณาว่าเหมาะสมแก่ความพยายามใด ๆ ของ
ทั้งองค์การสหประชาชาติ และองค์การระดับรัฐบาล หรือองค์การที่มิใช่ระดับรัฐบาลอื่นที่มีอำนาจ ซึ่งร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติ
ในการคุ้มครองและช่วยเหลือแก่เด็กเช่นเดียว และในการติดตามทราบด้วยความชอบธรรมที่เด็กผู้ลี้ภัย เพื่อให้ได้รับ
ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัวของเด็ก ในกรณีที่ไม่สามารถค้นพบบิดามารดาหรือสมาชิกอื่น ๆ
ของครอบครัว เด็กนั้นจะได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับเด็กที่ถูกปราจากสภาพครอบครัว ทั้งที่เป็นการถาวรสิ่งใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ครอบครัวไม่ว่า
จะด้วยเหตุผลใด ดังเช่นที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญานี้

ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการถอนข้อสงวนและหากกำหนดความหมายของ “เด็กผู้ลี้ภัยและเด็กผู้แสวงหาที่พักพิง” ให้ครอบคลุมถึงเด็กที่หนีภัยจากการสู้รบที่อาศัยอยู่ในค่ายอพยพหรือศูนย์พักพิงชั่วคราว จะทำให้เด็กกลุ่มดังกล่าวได้รับความคุ้มครองภายใต้อนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือมนุษยธรรม และนำไปสู่การกำหนดนโยบายของรัฐ และปรับปรุงระเบียบต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มเด็กที่หนีภัยจากการสู้รบได้เข้าเรียนในสถานศึกษาของประเทศไทย เช่นเดียวกับเด็กกลุ่มที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภูมิหรือไม่มีสัญชาติไทย ทำให้ลดความสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำหรือละเลยการกระทำที่ยังไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาฯด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งจะนำไปสู่การละเมิดสิทธิทางการศึกษา

๓.๔.๒ แม้ปัจจุบันกระทรวงมหาดไทยอนุญาตให้องค์กรพัฒนาเอกชนเข้าไปจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในศูนย์พักพิงชั่วคราวบ้านโนโภ ทำให้เด็กที่อาศัยอยู่ในศูนย์ดังกล่าวเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวและแนวปฏิบัติต้านการเลี้ยงดูทดลองสำหรับเด็กของสหประชาชาติ ที่ส่งเสริมให้เด็กอยู่กับบิดามารดาโดยไม่ถูกพรากออกจากครอบครัว แต่การจัดการศึกษาดังกล่าวอาจจะยังไม่ตรงกับความประสงค์ของบิดามารดาที่ต้องการให้เด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาของประเทศไทย ซึ่งจะทำให้ได้รับคุณวุฒิทางการศึกษาและเป็นโอกาสในการเรียนระดับที่สูงขึ้นหรือใช้ประกอบอาชีพได้ ผู้ถูกร้องที่ ๓ จึงควรขออนุญาตกระทรวงมหาดไทยเข้าไปร่วมจัดการศึกษาและสนับสนุนองค์กรพัฒนาเอกชนพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อให้เด็กกลุ่มดังกล่าวได้เข้าถึงสิทธิทางการศึกษาที่มีคุณภาพโดยมีหลักสูตรที่สามารถรับรองคุณวุฒิทางการศึกษา มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทสถานการณ์ในพื้นที่

๓.๔.๓ ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย และผู้ถูกร้องที่ ๓ เพื่อดำเนินการต่อไป

๔. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุม ต้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ จึงมีมติว่า

๔.๑ กรณีผู้ถูกร้องที่ ๑ ออกประกาศ เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราชภูมิหรือไม่มีสัญชาติไทย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตาก เขต ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ ยังไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔.๒ กรณีผู้ถูกร้องที่ ๒ ปฏิเสธการรับเด็ก ๑๕ คนตามคำร้องนี้เข้าเรียน ยังไม่อาจรับฟังได้ว่ามีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔.๓ กรณีผู้ถูกร้องที่ ๓ ออกจะเปียบกระหงค์ก็อาจอธิการว่าด้วยหลักฐานการรับนักเรียน
นักศึกษาเข้าเรียนในสถานศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ยังไม่อาจรับฟังได้ว่ามีการกระทำหรือละเลยการกระทำ
อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๔.๔ ให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
ต่อคณะกรรมการตระหนักรู้ กระทรวงมหาดไทย และผู้ถูกร้องที่ ๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ประกอบมาตรา ๔๒ ดังนี้

๔.๔.๑ ให้คณะกรรมการตระหนักรู้กำหนดนโยบายเพื่อรับสิทธิทางการศึกษาให้กับเด็ก
ที่หนีภัยจากการสู้รบที่อาศัยอยู่ในค่ายอพยพหรือศูนย์พักพิงชั่วคราวให้สอดคล้องกับการถอนข้อสงวน
เพื่อยกเว้นอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ข้อ ๒๒ และสั่งการให้ผู้ถูกร้องที่ ๓ และกระทรวงมหาดไทยปรับปรุง
ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่หนีภัยจากการสู้รบที่สามารถเข้าเรียนในสถานศึกษาของประเทศไทยได้

๔.๔.๒ ในระหว่างที่การดำเนินการตามข้อ ๔.๔.๑ ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้ถูกร้องที่ ๓
ประสานกรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เพื่อขออนุญาตเข้าไปร่วมจัดการศึกษากับองค์กรพัฒนาเอกชน
ที่ได้รับอนุญาตให้จัดการศึกษาภายในพื้นที่พักพิงชั่วคราว โดยจัดทำหลักสูตรซึ่งมีระบบรองคุณวุฒิ
ทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความประสงค์ของครอบครัวและบริบทสถานการณ์ในพื้นที่เขตการศึกษา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไฟ กัญจนรินทร์

นางปรีดา คงเป็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมานิน

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

นายวสันต์ ภัยหลีกเลี้ยง

นางสาวสุกัตรา นาคคพิwa

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ